

مالکیت حقیقی به امور فانی تعلق نمی‌گیرد/ معنای مالکیت خداوند بر روز قیامت

آیت‌الله غروی علیاری ضمن تبیین معنای مالکیت خداوند بر روز قیامت، گفت: هر چیزی که در معرض زوال قرار بگیرد، نمی‌تواند متعلق مالکیت حقیقی باشد؛ بلکه مالکیتش مجازی، صوری و ظاهری است.

آیت‌الله غروی علیاری ضمن تبیین معنای مالکیت خداوند بر روز قیامت، گفت: هر چیزی که در معرض زوال قرار بگیرد، نمی‌تواند متعلق مالکیت حقیقی باشد؛ بلکه مالکیتش مجازی، صوری و ظاهری است.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله غروی علیاری، در جلسه خصوصی تفسیر قرآن، امروز دهم اردیبهشت‌ماه به بیان نکاتی در باب آیه شریفه «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ» [و] خداوند روز جزاست» (حمد/4) پرداخت.

بنا بر این گزارش، آیت‌الله غروی علیاری با اشاره به تفاوت «مَلِك» و «مالک» و این‌که در فرمایش امام صادق(ع) «ملک» ضبط شده است، گفت: بین این دو عموم و خصوص من وجه است؛ چرا که هر مالک ملک نیست، اما هر ملک مالک است. مالک روز قیامت، روز معاد، روز رستاخیز ذات باری تعالی است و احدی حق ندارد ادعای مالکیت کند.

وی با اشاره به انواع مالکیت اظهار کرد: ما مالکیت اعتباری، مالکیت مجازی، مالکیت حقیقی و مالکیت انتسابی داریم. در دنیای مادی که داریم زندگی می‌کنیم، ما مدعی مالکیت نسبت به اعضا و جوارح خودمان هستیم مدعی مالکیت مایملک مادی و آن چه که در تصرف ماست، هستیم، اما همه اینها مسائل مجازی صوری ظاهری است و حقیقت مالکیت این نیست.

آیت‌الله غروی با بیان جمله‌ای که به گفته ایشان همه مسائل را حل می‌کند، اظهار کرد: هر چیزی که و هر شیئی که قابل زوال باشد، نمی‌تواند حقیقت داشته باشد. شما امروز مالک خانه، ماشین و ... هستید اما فردا از دست شما خارج می‌شود. بنابراین هر چیزی که در معرض زوال قرار بگیرد آن نمی‌تواند متعلق مالکیت حقیقی باشد؛ بلکه مالکیتش مجازی و صوری و ظاهری است و هر چیزی که دوام دارد و تا ابد هست، قابل مالکیت حقیقی است.

وی افزود: باقی امور حتی اعضا و جوارح شما که فعلاً در اختیار شماست و در معرض زوال و نابودی است، یک ملک ظاهری و موقتی است و حتی انتساب آن‌ها به شما مجازی است؛ خانه، امکانات، ثروت، وسایل، باغ، ویلا. وابستگی شما به آن هم همین گونه است، یعنی اعتباری است و به دست معتبر است و به اعتبار دنیا. از لوازم این دنیا است اما این مالکیت همیشه با شما نیست.

آیت‌الله غروی با بیان این مطلب که در قرآن 75 بار با تعبیر مختلف و اضافه به یوم به روز قیامت اشاره شده است، به صورت فهرست‌وار به برخی از آن‌ها اشاره می‌کند و می‌گوید: در آن روز احدی نمی‌تواند لب‌ها را حرکت بدهد و بگوید من هستم. حتی رسول اکرم(ص) هم بدون اذن نمی‌تواند چیزی بگوید و چیزی بطلبد و با اذن خداوند است که می‌تواند شفاعت کند. ایشان هم در آن روز فقط شافع است؛ آن هم «بأذنه».

ایشان با بیان این‌که خداوند پیغمبر(ص) را مشمول الطاف خفیه خود قرار داد، گفت: خداوند به او علم و ولایت و عظمت و جبروت و قدرت و مالکیت داد، اما همه از سوی خدا به او داده شد و همه من الله است.